

РЕШЕНИЕ

№ 1961

гр. София, 10.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **13269** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.405 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против предписание по протокол № ПР1924792/31.07.2019г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – Б.. Иска се предписанието да бъде отменено като постановено в противоречие с материалния закон. Претендират се и направените по делото съдебни разноси.

В съд.з. жалбоподателят [фирма], чрез процесуалния си представител юриск.Т., поддържа жалбата.

Ответникът Дирекция „Инспекция по труда“-Б., р.пр., не се представлява в съд.з. и не ангажира становище по делото.

Административен съд София-град като взе предвид изложеното в жалбата и като обсъди събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства и протоколи за извършени проверки, при такива на 15.07.2019г. в обект: Хотелски комплекс „Ф. П. Р.“, находящ се в [населено място], стопанисван от [фирма]-гр.С., и на 22.07.2019г. по документи в Дирекция „Инспекция по труда“-Б. е установено, че в обекта трудова дейност изпълняват украински граждани. Установено е и, че писмените инструкции, с които тези граждани на У. са инструктирани, не са преведени на украински език, въпреки, че

документите им касаещи трудовите им правоотношения, включително трудовия им договор, не съдържат изискване за комуникация на друг език, включително на български.

С оспореното предписание по протокол № ПР1924792/31.07.2019г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – Б. на основание чл.404, ал.1, т.1 КТ на дружеството – жалбоподател в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КТ във връзка с §1, т. 2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ) е дадено предписание: да изпълни задължението си да осигури здравословни и безопасни условия на труд като вземе подходящи предпазни мерки, така че опасностите за живота и здравето на работниците или служителите да бъдат отстранени, ограничени или намалени, като писмените инструкции за използване на работното оборудване и всички документи, отнасящи се до опазване на здравето и безопасността на работещите в дружеството чужди граждани бъдат лесно разбираеми, т.е. с превод на майчиния език, съгласно изискването на чл.275, ал.1 КТ във вр. с чл. 166, ал.3 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване във вр. с чл.2 от същата наредба.

Жалбата срещу предписанието е подадена на 14.08.2019г.

При така установената фактическа обстановка, като извърши проверка на законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК на всички основания по чл.146 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, в срок и от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Протоколът е издаден от главен инспектор в отдел „БТКД“ в Дирекция „Инспекция по труда“ - Б.. Предписанията са издадени в предвидената от закона форма, след извършена проверка, като съдържат изискуемите по закон реквизити. С оглед на горното, съдът приема, че предписанията са издадени от компетентен съгласно чл.404, ал.1 КТ орган и в предписаната форма, предвид което не са налице основания за отмяна или обявяване на нищожност по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

По отношение на спазването на процедурата при издаване на оспореното предписание, съответствието му с материалния закон и неговата цел, съдът приема следното:

С оспореното предписание, с цел предотвратяване и отстраняване на констатираните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, на основание чл.404, ал.1, т.1 от КТ във вр. с чл. 166, ал.3 от наредба №7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване във вр. с чл.2 от същата наредба, се налага на [фирма]-гр.С. принудителна административна мярка „задължително предписание“, както следва: „писмените инструкции за използване на работното оборудване и всички документи, отнасящи се до опазване на здравето и безопасността на работещите в дружеството чужди граждани да бъдат лесно разбираеми, т.е. с превод на майчиния език“.

Настоящия съдебен състав намира, че от изложените към предписанията мотиви не се установява /освен, че е посочено, че не са на украински/ на какъв език са писмените инструкции отнасящи се до живота, здравето и безопасността им при изпълнение на

трудовете им задължения, с които работещите в обекта на жалбоподателите украински граждани са инструктирани - на български, на руски или на друг; съответно дали и в каква степен тези работници владеят същия, както и защо се приема, че щом са с украинско гражданство, майчиния им език е украински, а не например руски или този на някое от другите многобройни малцинства в У.. Самите предписания също не са представени по делото.

С оглед горното съдът намира, че не може да се приеме за безспорно установено по делото, че писмените инструкции за използване на работното оборудване и всички документи, отнасящи се до опазване на здравето и безопасността /каквито административния орган не оспорва че са налице/ са били неразбираеми за работещите в обекта на жалбоподателя чужди граждани. Т.е. не се установява /при доказателствена тежест за ответника/ извършено от жалбоподателя нарушение на трудовото законодателство или недостатъци по осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд по чл. 166, ал.3 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване във вр. с чл.2 от същата наредба, които да са основание за даване на задължително предписание съгласно чл.404, ал.1, т.1 КТ. Също така съдът приема, че конкретната мярка - инструкциите да са на майчин език се явява постановена в нарушение на принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 АПК и надхвърля целта на закона, доколкото за постигането ѝ е достатъчно инструкциите да са на разбираем в достатъчна степен за работника език.

С оглед горното съдът намира, че оспореното предписание е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. На основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя ще следва да се присъдят направените от него по делото разноски за държавна такса в размер на 50лв. и за юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.78, ал.8 ГПК във вр. с чл.144 АПК във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 150лв.

Водим от горното, и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, II отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ предписание по протокол № ПР1924792/31.07.2019г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – Б..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ - Дирекция „Инспекция по труда“ – Б. да заплати на [фирма], с[ЕИК], съдебни разноски в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: